

ANNE ZENON

IKKE NOGET
AT TALE OM

Brændpunkt

Ikke noget at tale om

Anne Zenon

© Anne Zenon & Forlaget Brændpunkt 2019

1. udgave 2019

Grafisk opsætning af omslag: Grafiker Søren Klok

ISBN: 9788793835047

**Denne bog er beskyttet af lov om ophavsret. Kopiering til andet end
personlig brug må kun ske efter aftale med forlag og forfatter.**

ANNE ZENON

IKKE NOGET AT TALE OM

*Forlaget Brændpunkt
Digtroman*

du skal på date

siger Nete

mens jeg tænker på gulerødder og kylling i tern

og Bjørks madpakke

Nete siger at jeg kan vælge og vrage

jeg føler mig mest vraget

vi spiser frokost ved det runde bord

bag katalogisering og musik

nu hvor vi begge er single

in between love siger Nete

næseringen bevæger sig

når hun taler

9/5-ordning

hver anden weekend med fest og tømmermænd

resten af tiden

lektier leg opvask

og nettoposer

først til mad og så til skrald

kom med til fest siger Nete

jeg kender et band

sangeren er single

okay siger jeg

uden forhåbninger

sætter håret på en ny måde

ti år med hestehale er lang tid

og jeg er ingen first mover

musikken larmer

helt nede ved opgangsdøren

med barnevogne og cykler

beskeder på en brun opslagstavle

hæle mod linoleum

runger

guitar trommer og langt hår
møder mig som en mur
af fremmedhed
stiletterne bliver i entreen
jeg ville gerne have beholdt dem på
Nete danser i stuen i strømpe sokker
en orange tånegl stikker ud gennem et hul
de spiller den samme sang
igen og igen
guitargråd overalt
og de jubler
samles ved anlægget
trykker repeat og skåler
med tilfredse smil
Nete slår dem på skulderen
som en af drengene
de ser os ikke
vi drikker en Harboe Classic
det er man ikke for fin til her

så jeg spørger ikke efter en drink

Nete dater guitaristen

rocker med hovedet til musikken

det er deres hit forklarer hun

taler om tekst og riff

sangeren er en god tekstskriver

siger hun

han rimer ikke hjerte på smerte

faktisk er sangen

druknet i guitar

så jeg råber

at jeg er mere til Gavin DeGraw

Nete griner hysterisk

indrømmer senere

at hun også er

fan

men her taler man ikke højt

om den slags

vi tømmer et shot

øllen er virkelig

lunken

jeg drikker mere

han er ikke noget for mig

siger jeg til Nete

vi griner af hans stritører

han undgår mig hele aftenen

men sætter sig med ryggen til mig

måske så de andre ikke

kan ta' mig

i taxaen kysser vi

og han fortæller

at konen har forladt ham

taxaen kører over Langebro

ud til øen

hvor vi knepper i hans flaskefyldte lejlighed

til hittet

som han skrev

lige da han var blevet skilt

og jeg svæver hjem som en lykkelig idiot

med pik bag panden

og det er det tætteste

jeg kommer på himlen

X vil gerne have

bestikket den røde sofa og foodprocessoren

jeg griner fjoget

X spørger om jeg allerede er forelsket

lejligheden på Rolighedsvej

runger tomt

når jeg trækker støvsugeren

over det bare gulv

han vasker dér

hvor jeg har været

jeg støvsuger

hvor han ikke har været

vi ved lige hvordan

i det der engang var familiens platform

jeg tænker på riff

og hvor langt sangerens pik kom op i mig

som en raket

der førte os ud i en anden galakse

nøgler rasler uventet

i vores dør

i et par timer

er det stadig kun vores dør

parret bakker ud af døren igen og får skubbet til deres barn

det er først jeres lejlighed i morgen

siger vi næsten i kor

hans arm

lige ved siden af min

vi er lige ved at tage hinanden i hånden

så vasker vi det sidste

går hver til sit

med vores 9/5-ordning

der skal mange ting til at fylde en lejlighed

for at skabe et hjem

i laminat

der mangler hjørner

til rod

og den slags

du har vinglas

siger Eva og Lotte

hjælper

med at skænke

ligesom de engang hjalp med at sjippe kysse og lyve

men de ved ikke noget om at blive skilt

her er jeg first mover

der er stadig en hvid streg

hvor ringen plejede at sidde

jeg ved ikke

om jeg nogensinde igen

vil mærke følelsen af

familie

når weekenden slutter

fylder jeg køleskabet med rugbrød spegepølse og agurk

rydder bordet for vinglas

gør plads til Stratego

Bjørk beskytter sin fane

og jeg går udenom alle miner

men lige ind i hendes soldater

hun griner tandløst

når jeg taber

så er det puttetid siger jeg

stivner ved mobilens bling

sangeren vil have min fiske

jeg putter og taler om rokketænder og robotter

med fjerne tanker og røde kinder

kysser Bjørk på kinden og trækker dynen op

Buzz Lightyear

kaster lysskær

i natten

vi taler ikke om børnene

vi knalder

børnene er ikke synkroniseret

de kører en 7/7

tilsammen er vi

som et ur der går forkert

en hær af stedsøskende

ude af takt

jeg har regnet på det

fem knaldedage om måneden

36000 minutters længsel

resten af november

det var nemmere hvis han friede til mig

om seks dage kan vi ses

det er om 8640 minutter

jeg har kendt ham en måned

nyder friheden som aldrig før

og lider

på ukendt vis

laver rødvinpletter i sofaen

på en måde er den mere min nu

jeg taler med min nabo

kan hun mon se efter Bjørk

bare et par timer

jeg skal i biografen siger jeg

var lige ved at bilde hende ind

at det var vigtigt

men det er en film sjældent

ikke engang Under Sandet

men sangeren er

jeg ved ikke hvorfor

for han er ikke særlig sød

bare lidenskabelig

**og så længe vi knalder
er jeg vægtløs
glemmer Laminaten
og håber en masse
når han siger
at han skriver en sang til mig**

**jeg gør mig forestillinger om
hvor vigtig jeg er for ham**

**da det er jul
køber han gave til børnenes mor
de elsker jo stadig hinanden**

det gør de jo

X og jeg var

hoppet på et rullebånd

der løb af sig selv

lejlighed

forlovelse

bryllup

barn

*

jeg overraskes hver gang det er mandag

at jeg stadig er på biblioteket

efter alle de år

de symmetriske rulletrapper

og snørklede gange og kontorer

i lange rækker

forskudte

huse

som ormegange

i ordenes land

hvor alt

har sin plads

lige nu

føles det mere som hjem

end hjemme

på mit bord

ligger der en stak lokalaviser

med blå titel

som minder mig om

den gamle drøm

om store historier

der skulle gøre verden

til et bedre sted

og en Cavling

som jeg skulle fortjene

en dag

*hærværk mod valgplakater
og konkurrence om en god sommerdyne
har ikke samme effekt
som Watergate
men lønsedlen er en kæde
der rasler
når jeg drømmer*

*desuden er det lydtætte studie
ud mod gården
blevet mit personlige tempel*

eller vane

*jeg varmer altid stemmen op
det er ikke nødvendigt
men jeg gør det
ordentligt
inden jeg læser op fra Amagerbladet*

om studieboliger

*gårdsaneringer på strandboulevarden skraldeordninger og
dødsannoncer*

der er altid rigeligt med stof

fra

kneppeøen

søger hver gang

forgæves

efter sangeren

som ville være godt stof

synes jeg

jeg slukker for mikrofonen

har gjort mit

for en bedre verden

især for de blinde

Democratic Coffee Bar har lavet kaffe

så lånerne i Krystalgade

kan få en verden af oplevelser

man kan næsten få alt

verdenslitteratur

morgensang

pas

Minecraft

katalogisering

gebyrer

jeg krøller manus og

kaster det i papirkurven

som en bold

i en turnering

når jeg har sangeren

drømmer jeg ikke om at overtage

byline

i nyhedsartiklerne

***slår jeg ikke mig selv i hovedet
for det ene point
der manglede i journalistprøven***

***jeg afspiller hans musikvideo
forsvinder ind i boblen
3 minutter og 14 sekunder***

***den hæse stemme
lyden af rock
den knyttede næve
foden grounded
den urokkelige tro
på sig selv
gør mig så liderlig
at jeg elsker
den elektriske guitar
der hviner
som et levn fra 80'erne***

siden jeg var 17

havde jeg glemt eksistensen

af rock

hører mest P3

og MGP

men nu virker det

som porno

i de kåde minutter

af kvalitetslimbo

hans 3 minutter og 14 sekunder

vækker min forelskelse

som et skud

heroin

får mig til at sende en sms

og mødes med Nete i musikafdelingen

mellem instrumenter

vi hvisker om

pik koncerter og sms'er

biologien bag dating

siger at mænd vil jage

så vi skal gøre os kostbare

fortæller Nete

men for ham

vil jeg gerne være gratis

det siger jeg ikke

i stedet blærer jeg mig

fortæller Nete

at sangeren

ved en fejl

har talt om mig på jobbet

som sin kæreste

Nete brøler af grin

ud i biblioteksaulaen

den er hjemme

jubler hun

alt for højt

den er hjemme

selv om Nete har mødt sangerens eks

og ungerne

nævner vi dem ikke

med ét ord

Nete og jeg

er på lovetrip

sammen

hvisker

fniser

da jeg kommer tilbage til computeren

har hun citeret sangerens idol

Come on angel my heart's on fire

spread your wings and let me come inside

***jeg fniser flovt
for en måned siden
havde det været pinligt
nu bliver jeg kåd
fjollet som en 17-årig
indtil jeg ser mig selv i computerskærmen
et illoyalt spejl
googler gravid og opkast
men det var nok bare leverpostej
der var blevet for gammel***

***en 9/5-ordning
kræver nye rutiner
på mange områder***

Eva hjælper med at købe en ny seng

i den blå avis

independent women

råber vi

da min bollemadras

er tøjret på bilens tag

fangsten bliver fejret med en drink

som Eva har smagt på advokatkontoret

lige da jeg har grinet mig varm

og føler mig hjemme

pakker hun al sin hjemlighed

i tasken

med et kram der ikke

bliver

i stuen

da døren lukker indser jeg

at et ekstra møbel

ikke gør det til

mit hjem

trækkommoden fra Rolighedsvej

ligner en gæst

i alt det hvide

det ligner en studiebolig

siger Bror 4

han kigger rundt i mit hjem

kalder det Laminaten

han har aldrig sagt noget

mere rigtigt

en stemme fortæller

at det nok skal blive et hjem

det er måske Eva

eller naboen

eller Bror 1

eller jeg ved det ikke

det er en stemme

i mange år var jeg bange

for at være alene hjemme

bange for

skyggerne

edderkopperne

og indbrudstyvene

da jeg fik Bjørk

hjalp det

lidt

selvom jeg havde meget mere at passe på

den første dag i Laminaten

låste jeg døren

og sov bedre end nogensinde

*det var ikke længere meningen
at nogen skulle passe på mig*

*det var
mere enkelt*

*

*nettoposen bliver tømt på bordet
jeg åbner køleskabet
og tjekker ind i hverdagen
med leverpostej på nederste hylde
agurk i grøntsagsskuffen
brød på bord
i en godkendt madpyramide
fem barnløse dage
er brugt op
savnet var værre
denne gang*

*har fået et billede ind i hovedet
af min lille pige som voksen
der ikke skal have børstet tænder
eller ha' godnathistorie
som ikke længere siger
verdens bedste mor
eller tegner opfindelser
som jeg ikke forstår
men bliver indviet i*

*X parkerer foran blokken
savnet vågner som feber
jeg jeg jeg jeg jeg jeg*